Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

alterī euglistę narrationē sabbatū sacerdotes ptemplī mini
sterū uiolantes crimine carent. quanto magis filī hominī
q̄ est uerus rex ꝗ uerus sacerdos ꝗ idō dīnus est sabbati euulsa
sabbato spicas noxa ñ tenetur. Et introit iterū Cap. 3
in synagogā. ꝗ erat homo ibi habens manū aridā. Homo
q̄ manū habebat aridā humanū genus indicat infecundi
tate boni opis arefactū s; dīni miserationē curatū. Cui dex
tera quę in p̄mo parentē dū uetitę arboris poma decerpere
aruerat predeptoris grām dū insontes manus meruerīt ar
bore tendere bonor opum eruerīt sucis ē restituta salutī.
Et bene in synagoga manus erat arida. qr ubi scientię donū
matus ibi grauī ē inexcusabilis noxę periculum.
Et observabant eū si sabbatis curaret ut accusarent illū.
Quia destructionē sabbati quā in discipulis arguebant pba
bili magister excusauerat exemplo. nunc ipsū observan
do magistrū calupniari uolunt ut si sabbato curaret ñs
gressionis. sin curaret crudelitatis aut imbecillitatis arguant.
Erat hominī habentī manū aridā. Surge in medīū. Et
dicit eis. Licę sabbatis bene an male. Preuenīens dīnus ca facere
lupniā iudeor quā s pfida mente parauerant arguit eos.
qr legis p̄cepta praua inp̄retatione uiolarent estiman
do in sabbato etiā abonis opib̄ ferandū eū lex amalis
abstinere iubeat dicens. Omne opus seruile ñ facietis
in eo id ē peccatū. Omnis enī q̄ facit peccatū seruus est
peccati. Quo p̄cepto etiā futurī seli formā in p̄semib;
adumbrat ubi illi q̄ p sex huī seli etates bona fecerunt
in septima quiete malor tantūm ñ aut ꝗ bonor sunt
feriatī habituri. Nā ꝗ si selaria opa ēquiescant. ñ ociosis
tam̄ boni opis actus ē in laude dei quiescere.